

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

LETO (AÑO) LIV (48)

Štev. (Nº) 21

BUENOS AIRES

8 de junio - 8. junija 1995

Homenaje al Libertador

ALOCUCION DEL ING. JERNEJ DOBOVŠEK DURANTE LA CONMEMORACION DEL HOLOCAUSTO ESLOVENO EN LA PLAZA SAN MARTIN - 4 DE JUNIO

Señoras, señores:

Como todos los primeros domingos del mes de junio, también en esta oportunidad, los eslovenos que vivimos en este gran país, los eslovenos que hicimos de la democracia, de la libertad, de la fe en Dios la razón de ser de nuestras vidas, recordamos con profunda piedad a aquellos compatriotas que hace más de 50 años reconocieron en el comunismo el gran flagelo de nuestra civilización y por tal motivo ofrendaron sus vidas en nuestra patria natal, la República de Eslovenia.

Fué en un pequeño y bello país centro-europeo, en ese entonces inmerso en la guerra que azotaba al mundo, ocupado por las fuerzas nazis y fascistas, muy superiores en potencial bélico, donde, como caso único en la historia, los integrantes del comunismo internacional, iniciaron la revolución bolchevique y la llevaron a acabo con el apoyo del ejército soviético.

El pueblo esloveno reconoció muy tempranamente al enemigo interno, que con el apoyo de Stalin pretendía el poder y que utilizó para sus fines la traición, la mentira, el asesinato. Muchos jóvenes, campesinos, obreros, intelectuales, sacerdotes cayeron durante esa época trágica. El calvario del pueblo esloveno no terminó allí. Una vez finalizada la guerra, fueron asesinados más de 12.000 opositores a la dictadura comunista y muchos otros tuvieron que ir al exilio para salvar sus vidas. Recién ahora, luego de la caída del muro de Berlín y de los regímenes comunistas, se está conociendo en Eslovenia la verdad: los 12.000 desaparecidos fueron asesinados sin juicio y arrojados a fosas comunes.

Todas las dictaduras tienen su fin. Hace pocas semanas el mundo entero celebró el quincuagésimo aniversario del fin de la Segunda Guerra Mundial. Celebró la caída del fascismo y del nazismo hace 50 años. Los eslovenos celebramos además en estos días el quinto aniversario de la caída del sistema comunista, al tener lugar las primeras elecciones libres. Un año más tarde, Eslovenia logró su independencia y su reconocimiento internacional.

Nuestra fecha patria coincide así con la conmemoración de las víctimas de los regímenes fascistas, nazis y comunistas.

Los eslovenos rendimos, frente a este monumento, como todos los años, homenaje al Libertador de América. En él reconocemos los ideales del honor, de la liber-

(okoli 100) bivših članov domobranske vojske. Pod spomenikom je ztrobil pretresljivo žalostinko Franci Žnidar, p. Lojze Kuvkova pa je izmolil molitve za naše rajne. Spontano so zbrani za konec tega dela zapeli Oče, mati... najbolj priljubljeno domobransko himno.

Sledila je spominska proslava v dvorani, ki so jo Slovenci popolnoma napolnili spodaj in na balkonu, stali pa so še zadaj in celo v predverju.

Prisoten je bil odpravnik poslov veleposlaništva Republike Slovenije prof. Matjaž Puc z ženo (bil je prisoten tudi zju- (Nad. na 2. str.)

tad, de la democracia y autodeterminación de los pueblos. Estos fueron también los ideales de los héroes eslovenos que en su lucha precoz contra el totalitarismo comunista, morían por los ideales: ¡MADRE, PATRIA, DIOS!

Spoštovani!

Še nekaj besed v materinščini.

Mesec junij je za nas, demokratične Slovence, mesec težkih spominov, mesec molitve za naše padle med revolucijo in po končani vojni. A je tudi mesec, ko smo si Slovenci priborili lastno državo, mesec upanja v bodočnost.

Slovenci praznujemo propad treh totalitarizmov, ki so povzročili toliko gorja našemu narodu: nacizma in fašizma pred 50 leti, ter komunizma, ki je nad Slovenijo nadvladoval 45 let in je pred 5 leti propadel ob prvih svobodnih volitvah v drugi polovici stoletja.

Naši predniki so spoznali pravi namen komunistične revolucije in rod junakov se je z vso energijo boril za dobrino, ki so nam svete? Narod, Domovina, Bog. Ta edinstveni primer revolucije pod okupacijo tujih sil bi se ne posrečil brez pomoči Rdeče armade in zaslepljenih zavezniških sil.

Slovenija počasi spoznava, kaj ji je bilo vsa ta desetletja prikrito. Povsod rastejo spomeniki padlim in pobitim med revolucijo in po končani vojni. Resnica zmaguje nad lažjo.

Vendar našega dela in pričevanja še ni konec. Slovenska država še ni priznala našim padlim in pobitim, da so se borili za Slovenijo. Niso še obžalovane in poravnane krivice, storjene v tistih časih. Nam in našim rajnim še ni vrnjeno dobro ime.

Trdno zaupamo, da bo resnica, tudi z našim pričevanjem, dokončno premagala prevaro. Bodimo zvesti vrednotam, ki so bile svete našim prednikom, ki so svete nam in ki bodo ostale naslednjim generacijam, rojenim v svetu.

Naše geslo naj bo in ostane BOG IN SLOVENIJA.

Milan Volovšek:
ELI, ELI
1995
(foto:
Marko Vombergar)

Kličemo vas po imenu

Spominska proslava ob 50-letnici množičnega pokola slovenskih mučencev

Letos poteka pet desetletij zmage komunistične revolucije v Sloveniji. Kot zvesti učenci svetovne Leninove in Stalinove poti v zmago komunistične partije so naši voditelji revolucije takoj, ko so po spletu mednarodnih podtalnih dogovorov prevzeli oblast, najprej pobili svoje nasprotnike — naše domobranci —, ki so jih dobili nazaj po izdajo Britancev. Upali so, da bodo tako za vedno obvladali položaj. A nena ravne in nemoralne oblasti je bilo končno konec. Kakor smo mi v tujini vseh petdeset obhajali spomin na naše žrtve revolucije, sedaj tudi v domovini prevzemajo baklo spomina.

Letos smo se spominjali na pred pol stoletjem izvršeni zločin pobitih vojakov in civilistov s slovesno prireditvijo na prvo deljo v mesecu dne 10. junija.

Zjutraj se je zbralo veliko rojakov, predvsem predstavniki naših skupnih organizacij in Domov, kakor tudi lepo število preživelih domobrancev, na velikem trgu Plaza San Martín, da protokolarno položimo venec pred spomenik Osvoboditelja Argentine generala San Martina.

V lepem zimskem dopoldnevu sta ga prinesla podpredsednika Zedinjene Slovenije Lojze Rezelj in dr. Vital Ašič, v spremstvu borcev in predsednikov vseh naših Domov in večjega števila narodnih noš. Pred zbranimi in tihi poslušalci je nato

inž. Jernej Dobovšek, član odbora ZS, naslovil kratek nagovor v španščini in slovenščini, kjer se je spominjal tragičnega dogodka pred petdesetimi leti. Njegov govor objavljamo tu poleg v celoti.

Popoldan se je v Slovenski hiši zbralo izredno veliko Slovencev, ki so hoteli s svojo navzočnostjo počastiti spomin naših junakov.

Ob 16 so v cerkvi Marije Pomagaj darovali mašo za vse žrtve vojne in revolucije župnik Jože Guštin (v odsotnosti delegata župnika Jožeta Škerbca, ki je v Sloveniji) in dušni pastirji posameznih okrajev. Pri maši sta pela zbora Gallusa in Mladinski zbor iz San Justa pod vodstvom Anke Savelli Gaserjeve in Andrejke Selan Vombergarjeve latinsko mašo in razne slovenske cerkvene pesmi. Pri pridigi je župnik Jože Guštin vpletel žrtev padlih kot zgled za pogum in odločnost nam, njihovim potomcem.

Zatem so se zbrani zgrnili okoli spomenika na dvorišču pred cerkvijo. Velika množica je napolnila vse dvorišče, ko sta predstavnika borcev Franc Zorec (nadmestil je okrevajočega starešina Slavka Urbančiča) in Ivan Korošec prinesla velik venec z napisom „KLIČEMO VAS PO IMENU“ pred spomenik, za njima pa predsednik Zedinjene Slovenije Marijan Loboda in najstarejši po činu preživeli domobranski častnik, podpolkovnik Emil Cof ter vrsta

Buenos Aires, meseca maja 1995

Nova slovenska zaveza
Ljubljana**Beseda Zveze slovenskih mater in žena v Argentini***Zveza slovenskih mater in žena v Argentini se v duhu pridružuje slovesnostim, ki se vrše v domovini ob petdesetletnici slovenskega holokavsta.**Kot mati ne more preboleti izgube otroka, tako v naših srcih krvavi rana ob spominu na tisoče nedolžnih pobitih mož in fantov, žena in deklet.**Naša molitev se dviga k Bogu za pokoj njihovih duš in s prošnjo, naj krepi in podpira one, ki so danes nosilci njihovega praporja.*

Za Zvezo slovenskih mater in žena

Mirjam Rant
tajnicaIrena Fajdiga
kulturna referentkaPavlina Dobovšek
predsednica**Prvi krščanski pogreb pobitih žrtev**

Ne da bi vedel, je sovpadel moj obisk Slovenije s krščanskim pogrebom pobitih 21. in 22. oktobra v Padežu leta 1943. Med njimi je tudi moj oče.

Točno 51 let po usmrtitvah so ostanki njihovih trupel bili zbrani v krasni umetniško izdelani krsti v kapelici na novomeškem pokopališču.

Ob strani je bila postavljena okvirna podoba za vse mrtve, katerih je imel Odbor za pokop pri roki. Izredno lep venec s slovensko zastavo SKD je dal obeležju močan pretresljiv videz v sklopu vencev sorodnikov.

Sredi popoldneva ob 15. uri se je zbralo na pokopališču veliko število svojcev in predstavnikov javnega življenja, med njimi župan novomeške občine in javni tožilec Temeljnega sodišča v Novem mestu, TV in poročevalci. Veličasten je bil pogrebni spreved s proštom na čelu in župniki vseh sosednjih župnij v ornatu, 18 duhovnikov in semenišnikov, ki so spremljali k obrednem pogrebu krsto nesrečnikov.

V osrednji kapelici in med spominskima ploščama proštom Urhu in Albertu, je novomeški proš opravičil obred za mrtve in zaključil s pretresljivim govorom, ki je posebno povzdignil osebnost profesorja verouka na novomeški gimnaziji, mojega profesorja in kanonika kelegialnega kapitlja Franca Keka. Zame so zbudile posebno pozornost javno izpričane besede pokojnega

Franca Keka, ki smo jih mi njegovi učenci poznali. Pevski zbor novomeške občine pa je odpel svoje pesmi.

Nato so krsto dvignili in položili v grob ob križu pokopališča v del, ki je last novomeškega kapitlja, kjer so mrtvi dobili svoje zadnje dostojno počivališče.

V imenu svojcev se je od mrtvih poslovil novomeški župan, ki je pokopaval svoja dva strica. S pestjo cvetja smo obsipali odprti grob.

Tako je Novo mesto pokopalo svoje žrtve nasilja. Pripomniti bi bilo, da kot je poudaril Koncilja, je bil to prvi resničen in ne samo simboličen pogreb mučencev nasilja, ki se je izvršil v Sloveniji.

Predsedniku odbora za pokop dr. Arminiu, proštu Lapu in pa županu Konciliji gre vsa zasluga, da je bilo tako prvo slovensko kraško brezno osvobojeno komunističnega terorja.

Po pogrebu nam je župan izročil sožalno pismo novomeške občine, ki pravi:

„Spoštovani, ko smo po 51 letih z vso spoštljivostjo in sočutjem na krščanski način pokopali posmrtno ostanke Vaših najdražjih, ki so bili zaničevani, ubiti in pozabljeni v breznu pri Mihovcu, Vam ob tej priliki izrekam moje globoko sožalje. Predsednik Franci Koncilja l. r.“

Sožalno pismo je bilo opremljeno z grbom skupščine občine Novo mesto.

Anatol Fabjančič

PISMO UREDNIŠTVU „Svobodne Slovenije“

Ljubljana, 13. maja

Brutalni poseg „policije“

V soboto zvečer, 13. maja, je na Trgu republike v Ljubljani potekala mirna manifestacija v spomin na žrtve druge svetovne vojne in povojnih pobojev. Manifestacija je pripravila AKL (antikomunistična legija) pod vodstvom Staneta Vezjaka in katero so podprle stranke slovenske pomladi.

Udeleženci smo mirno prižigali svečke, ko nas je nekaj minut po dvajseti uri napadla v strelce razvrščena skupina devetih v policiste preimenovanih boljševisističnih miličnikov. Po odstranitvi sveč (približno 1200) so se lotili Staneta Vezjaka predsednika AKL; eden ga je pahnil s približno meter visokega nastavka državne zastave, nakar sta ga dva spodaj zgrabila. Jaz sem se med tem oprijel napenjalne vrvi državne zastave, eden mi je zlomil palec na desni roki, drugi mi je z njimi poznanimi posegi onesposobil noge, družno sta me dobesedno treščila na spodnjo marmornato ploščo, kjer so še malo pred tem gorele sveče. V strašnih bolečinah leže leže zvijajočemu in tulečemu so s strokovnostjo klavcev prašičev planili štirje, da so me utišali, nakar sta me dva pograbila za noge in me s hrptom navzdol vlekla po zelo mokri plošči proti za stopnico visokemu robu. Poizkus Staneta

Vezjaka, da bi preprečil trčenje moje glave z marmornatim robom, je bil preprečen, bliskovito je reagiral gospod Drobnič in mi dvignil glavo; vskočila je okrepitev, dva sta zgrabila Drobniča, še dva pa mene za roke, tako da so me nesli štirje in me ponovno treščili, to pot marico. Kmalu nato so se mi pridružili še brata Drobnič in Stane Vezjak. Po dostavi na PM so mene odvedli v klet in izvedli postopek pripora; zaprli so me v 3 x 4 metra velik prostor z močnimi železnimi rešetkami s prednje strani, v prostoru je bila samo po celi dolžini nekakšna dva metra široka klop iz močnih plohov, spredaj visoka kakšnih 60 cm, ob steni pa kakšnih deset cm višja. Tako je Slovenija dobila prvega političnega zapornika po t. i. „svobodnih“ volitvah, do sedaj so se političnim podtikala kazniva dejanja.

Ker v kletki ni bilo prič, mi je bila dana čudovita priložnost, da bi miličnike obtožil, kako so me pretepali, toda ker nisem iz tabora „pravilno“ mislečih pragmatikov (beri rdeča buržoazija) in kot drugače misleči se zavzemam za pravičnejše (tradicionalne) družbene odnose izjavljam: postopek pridržanja — pripora je bil korekten, razen seveda grožnje: sedaj boš pa videl fašiste.

Benedikt Pančur
Škofja Loka**Kličemo vas po imenu**

(Nad. s 1. str.)

traj pri polaganju venca pred spomenik gen. San Martina), kakor tudi predstavniki organizacij, Domov in bivši domobranci.

Prišel je proslavo v imenu Zedinjene Slovenije, ki je priredila to počastitev, njen predsednik Marijan Loboda. Njegov jasen, načelen in aktualen nagovor bomo priobčili v celoti v naslednji številki našega lista, ker je prav, da se še enkrat zamislimo ob njegovih odločnih besedah.

Zatem se je na odru in ob njem razvila pretresujoča, umetniško visoka in v srce segajoča akademija pod geslom „Kličemo vas po imenu“, ki jo je skoraj v celoti pripravila naša mladina in je obsegala recitacije in pevske točke.

Odrski prikaz je spisal mladi pesnik Tone Rode, ki je v umetniški besedi in pretresljivih mislih opisal ob spominih na pred petdesetimi leti izvršen holokavst, dolžnosti današnjih priča za resnico in pravico.

V svoje delo je vpeljal tekste Stanka Jančiča, Ivana Korošca in dr. Tineta Debeljaka. Delo je režiral z izredno močjo, zamislilo ter gibčnostjo in vzvišenostjo naš priznani režiser Frido Beznik, sceno — iz sanjskih tenčic izdelana debela v Rogu s projekcijo roških gozdov in križa na oder, tudi izvrstni scenograf Tone Oblak.

Nastopali pa so večinoma že preizkušeni mladi igralci, ki so z lahkoto in dovršenostjo recitali kot solisti ali skupinsko:

Nevenka in Veronika Godec, Marjana in Nevenka Jelenc, Lojzka Mehle, Nežka Štefe, Danijel Grbec, Boštjan in Gregor Modic ter Martin Sušnik.

Vmesne glasbene točke je uglasbil s polno silo in harmonijo naš mladi klavirski umetnik Ivan Vombergar in sicer besedilo „Oče naš“ in odlomka iz Črne maše dr. Tineta Debeljaka „In odpusti nam“ in „V slovo“, ki jih je zapel z zanosom in močjo Mladinski zbor iz San Justa s sodelovanjem solistov Anice Rode in Luka Debevca ter pod vodstvom Andrejke Selan Vombergarjeve. Bogati razsvetljavi sta pripomogla Damjan Ahlin in Štefan Godec.

Po koncu prireditve se je spet razlegla pesem „Oče, mati“, ki so jo s solzami v očeh peli vsi prisotni v dvorani.

Ob tej priliki je Zedinjena Slovenija natisnila spominsko brošuro s tekstom tega izrednega umetniškega dela „Kličemo vas po imenu“. Na naslovnici nas je opominjala slika Milana Volovška Eli, Eli, ki je bila izdelana letos. Sliko je prefotografiral Marko Vombergar in jo objavljamo na uvodnem mestu.

Spominska prireditve je bila v dostojno počastitev naših žrtev ob tej pomembni obletnici ter primeren uvod v proslavo, ki se bodo v tem mesecu odigravale v Sloveniji na raznih mestih, predvsem na grobovih po Rogu in okoli Teharjah.

Jožef Školč prezira voljo ljudi

Z izjemnim prizadevanjem številnih posameznikov je Slovenskemu spominskemu odboru uspelo v dveh mesecih brez posebne mreže ali publicitete zbrati 23.346 podpisov Slovencev doma in po svetu, ki pozivljajo državni zbor republike Slovenije in vlado Republike Slovenije, naj uskladi razmere v državi Sloveniji z ustavo in njenimi drugimi proklamiranimi političnimi cilji.

Poziv državnemu zboru, podprt z originalnimi podpisi, smo izročili v vložišču državnega zbora že 8. maja 1995. Z začudenjem ugotavljamo in ne vemo, kako naj si razlagamo, da na to še nismo dobili nobenega odgovora.

Obenem pa je predsednik državnega zbora g. Jože Školč tri dni kasneje, 11. 5. 1995, razposlal vabila združenjem civilne družbe in svojim poslancem, naj izberejo zastopnike za člane odbora, ki bo nadaljeval zaostalo delo častnega odbora. Ta odbor naj bi pripravil uradno izjavo o obžalovanju povojnih pobojev. Poziva ne omenja. Ker upravičeno smatramo, da nobena izjava, ki bi obšla točke iz poziva, ne bo rešila spora, ki izvira iz državljske vojne, protestiramo, da se ta listina, ki jo je podpisalo toliko Slovencev, obravnava na način, ki ga ne moremo razlagati drugače kot prezir do demokratično izražene volje. Pozivamo poslance DZ, naj zahtevajo, da postane poslana listina predmet temeljite parlamentarne razprave.

Slovenski spominski odbor

Čuček se spet oglaš

29. maja je slovenska TV pod vodstvom zloglasnega Janeza Čučka (se spomnite knjige Sramota umira počasno) predvajala oddajo, kaj je bilo z raznimi medvojimi nemškimi kolaboracionisti po raznih državah. Govorili so o Norveški, Belgiji, Nizozemski in Italiji. O Sloveniji ni bilo direktne govora, a voditelj Janez Čuček je v začetku nakazal z namigi, da govori o „kolaboracionistih drugod“, vsem pa je bilo jasno, da j glaven namen oddaje spet očita to domobrancem.

Na začetku oddaje so podajali na ekranu izmenoma nemške in domobranske čete, govorili o prisegi na Stadionu itd. Čuček je z namigavanji dal vedeti, kaj so drugod naredili s kolaboracionisti, pri nas pa...

Seveda pa Čuček niti z besedico ni črhnil, da so bili drugod idejni sodelavci z nacizmom, pri nas pa je nastopila komunistična revolucija (ne pa drugod), in smo se ji uprli.

V Slovincu je v ponedeljek, 5. junija Ivo Zajdela odločno obsodil to oddajo in njen zakrit namen. Vidi se, da (ex) komuniste doma boli, da se dvigajo glave in glasovi o pravi podobi komunistične zmage in temu sledečim pokolom, ki nimajo nobene zveze z ozadjem, kakor ga je hotel nakazati žalostnoslavni Čuček.

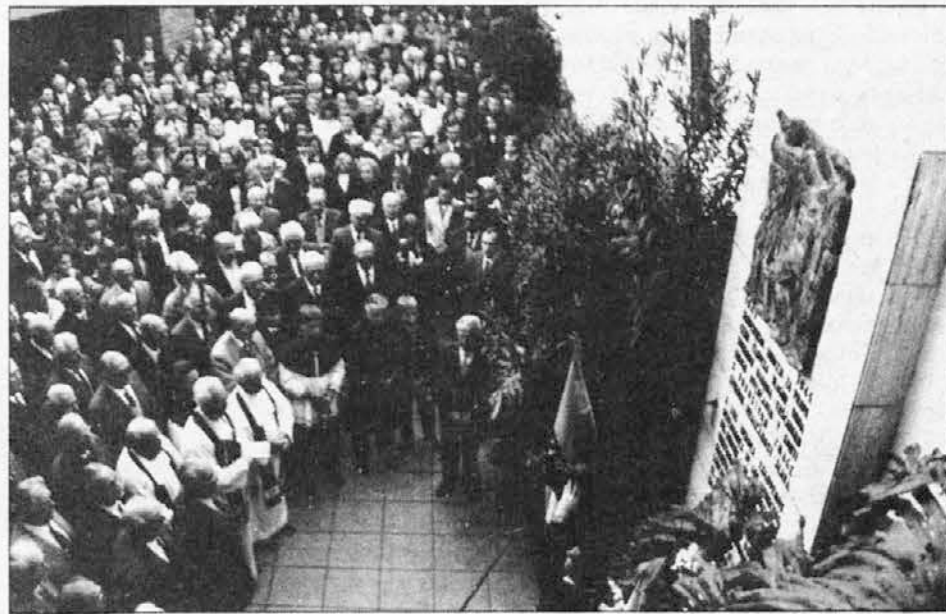
Zgodilo se je v Sloveniji

Izvršilni odbor SKD je svojo 27. sejo posvetil Slovincem po svetu. Dr. Peter Vencelj, podpredsednik SKD in državni sekretar na MZZ, zadolžen za Slovence po svetu, je članom IO podal natančen pregled položaja slovenskih skupnosti po svetu. Člani IO so nato postavili dr. Vencelju več vprašanj. V razpravi, ki je sledila, je bilo danih več zamisli in predlogov, sprejet pa

je bil sklep, da mednarodna komisija SKD pripravi akcijski program za Slovence po svetu.

V Kočevskem Rogu je bila 27. maja na kraju množičnih pobojev maša zadušnica za ubite pravoslavne domoljube — četnike. Mašo, katere se je udeležilo približno 100 ljudi, je vodil ljubljanski paroh Boškovič.

Spominska proslava za naše pobite

Udeleženci proslave pri poklonitvi pred spomenikom.

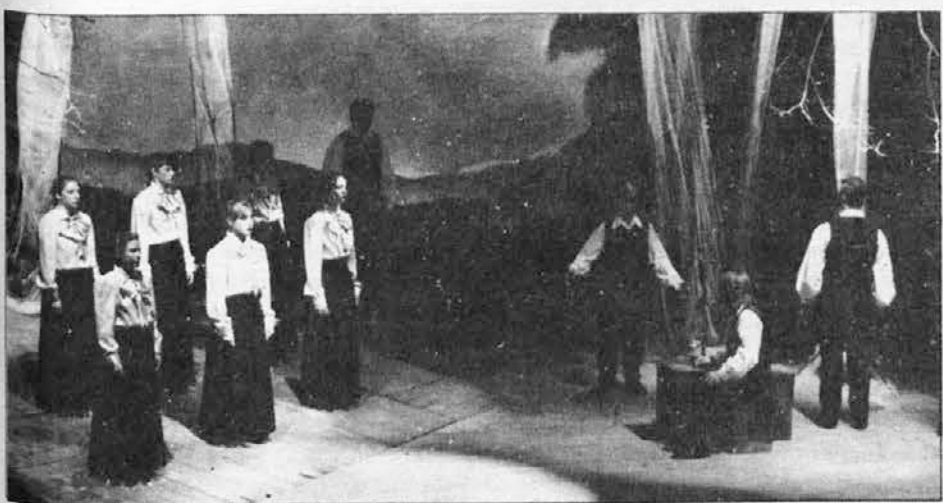

Zgoraj levo: Preživeli domobranci prinašajo venec pred spomenik.

Levo: Mladinski zbor iz San Justa z dirigentko Andrejko Selan Vombergarjevo in pianistom Ivanom Vombergarjem.

Franc Zorec in Ivan Korošec polagata venec.

Levo: Kličemo vas po imenu, odrski prikaz.

Spodaj levo: Zbor recitatork.

Spodaj: Recitator Martin Sušnik.

Slavnostni govornik Marjan Loboda.

Dr. Janez Drnovšek v Argentini

Predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek bo naslednji teden obiskal Argentino. Njen predsednik dr. Raúl Menem je že lani povabil slovenskega premiera na obisk, a se je ta obisk lahko izvršil šele sedaj. Ta pogovor med predstavnikoma Argentine in Slovenije je za obe državi važen, kajti obe strani sta zainteresirani na povečanju medsebojne trgovine in povezave. Že lani je takratni zunanji minister Lojze Peterle navezal dobre stike in podpisal nekatere povezovalne sporazume, sedaj pa bo dr. Drnovšek podpisal gospodarski sporazum, na katerem sta zainteresirani obe državi.

Predsednik slovenske vlade pride v Argentino v ponedeljek, 12. junija ob 6.20 na Ezeizo. Po počitku in raznih pogovorih bo prišel s svojim spremstvom na slovensko veleposlaništvo v Belgrano ter si ga ogledal. Tam bo tudi imel pogovor s predstavniki slovenskih združenj in Domov.

Naslednji dan bo posvečen predvsem

uradnim pogovorom. Ob 10.15 bo položil venec pred spomenik gen. San Martina na istoimenskem trgu, nato bo sprejem na zunanjem ministrstvu, opoldan pa ga bo sprejel predsednik Argentine dr. Raúl Menem v Olivosu. Popoldan bo dr. Drnovšek obiskal še parlament in druge argentinske institucije. Ob 20.30 bo v hotelu Alvear dr. Drnovšek priredil sprejem za razne povablence.

V sredo, 14. junija, se bo dr. Drnovšek zjutraj pogovarjal z argentinskimi in slovenskimi poslovneži, nato pa še z buenosaireskim županom in drugimi.

Zvečer pa bo odšel iz Ezeize nazaj v Slovenijo.

Upajmo, da bo ta obisk pospešil sodelovanje med Argentino in Slovenijo, saj sta do sedaj že imeli precej trgovskih stikov, a gotovo premalo. Obema državam bo v veliko korist, če se ti stiki povečajo in pomnožijo, saj Slovenija lahko preko Argentine pride še na druge južnoameriške trge.

Zgodilo se je v Sloveniji

Slovenska vlada je 29. maja na izredni seji obravnavala in soglasno podprla predlog za začetek postopka za spremembo ustav RS. Vlada je že lani sprejela deklaracijo o namerah v zvezi s harmonizacijo slovenske zakonodaje z evropsko ter poudarila, da je vstop Slovenije v EU prednostni cilj in vlada želi ta sprejem pospešiti. Vlada je predlagala DZ črtanje drugega odstavka 68. člena ustave, ki so jo vsi trije zbori tedanje skupščine RS sprejeli 23. decembra 1991. Omenjeni odstavek določa, da „na zemljiščih tujci ne morejo pridobiti lastninske pravice, razen z dedovanjem ob pogoju vzajemnosti“. Vlada pa je že tudi pripravila predlog zakona o lastnini in drugih stvarnih pravicah, kjer meni, naj bi ta zakon v okviru sistemske ureditve določal tudi lastninske pravice tujcev, pri čemer optanti po tem predlogu ne bi imeli posebne statusa. Vladna odobritev omenjenih predlogov naj bi predvidoma zadostovala za odobritev osnutka sporazuma o pridruženem članstvu med Slovenijo in EU za parafiranje. Premier Janez Drnovšek je nato na časnikarski konferenci spregovoril o odločitvi vlade, da začne s postopkom spremembe slovenske ustave. V zvezi z začetkom postopka v delu, ki govori o razpolaganju tujcev z nepremičninami je Drnovšek dejal, da so „zahteve Italije izven tega“ in so „nekaj drugega“. Razlika je med tem, kaj so dvostranske zahteve Italije in kaj pričakuje zahodni svet,“ je dejal premier.

Izvršilni odbor SLS je sklenil, da bo nasprotoval spremembi slovenske ustave v členu, ki tujcem prepoveduje nakup slovenskega ozemlja. Ocenjujejo, da je slovenska vlada v dosedanjih pogajanjih za pridruženost članstvo Slovenije v EU v premerajni meri zastopala slovenske nacionalne interese, predvsem v smislu uveljavljanja določil slovenske ustave. Predsednik SDSS Janez Janša je tudi zavrnil predlog vlade o razpisu referendumu o vključevanju Slovenije v EU, še preden so državljani seznanjeni z vsemi prednostmi in pomanjkljivostmi pridružitve in preden za to obstaja realna možnost, ter se zavzel za sočasno spreminjanje ustave ter sprejetja ustrezne zakona o pravicah tujcev do zemlje v Sloveniji, ki naj bi bil sprejet z dvotretjinsko večino.

SDSS je na svojem 4. kongresu v Topolšici 27. maja s soglasnim sprejetjem novega statuta in programa stranke prilagodila organizacijsko strukturo in določila temeljna izhodišča svojega delovanja, po-

tem ko se je močno okrepila in to potrdila tudi na lanskim lokalnih volitvah z najboljšim volilnim izidom glede na prejšnje volitve. Stranko, ki so se ji pridružili še Narodni demokrati, bo tudi naprej vodil dosedanji predsednik Janez Janša. Predsednik stranke Janša je že v uvodnem govoru k razpravi o programu stranke poudaril, da lahko SDSS skupaj z drugima dvema strankama slovenske pomladi, krščanskimi demokrati in ljudsko stranko, na parlamentarnih volitvah prihodnje leto oblikuje vlado in izpeljajo program, ki ga ni uspelo uresničiti Demosu. Sedanji vladajoči stranki očita totalni pragmatizem in zavračanje vrednot ter pehanje za oblastjo in dobičkom s pomočjo monopolov in prednosti iz preteklosti.

Slovenski predsednik Milan Kučan se je med dvodnevним srečanjem predsednikov Srednje Evrope na Madžarskem sestel s predsedniki Češke, Slovaške, Avstrije in Nemčije. Največ so govorili o dvostranskih odnosih, o vključevanju v Evropsko unijo, pa tudi o slovensko-italijanskem sporu. Kučan je dejal, da so predsednikom dosežki, pa tudi problemi Slovenije poznani in da vsi podpirajo Slovenijo pri njenem nadaljnjem vključevanju v EU. Na poti na srečanje s predsedniki držav Srednje Evrope v Kesztyelyju na Madžarskem se je slovenski predsednik Milan Kučan ustavil 25. maja v Murski Soboti, kjer se je srečal s predstavniki madžarske narodne skupnosti, v Gornjem Seniku, slovenski vasi v Porabju, pa se je Kučan srečal s predstavniki porabskih Slovencev in predstavniki lokalnih oblasti.

Nacionalistična poslanca bivši udbovec Zmago Jelinčič in Polona Dobrajc sta vložila predlog zakona z dolgim in zavajajočim nazivom o začasnem in delnem zadržanju vračanja premoženja Cerkvam in drugim verskim skupnostim oziroma redovom, razen vračanja sakralnih objektov, katerega cilj je blokada denacionalizacije. Mnenje vlade in sekretariata za zakonodajo k temu predlogu je bilo negativno. Poslanec SKD in podpredsednik DZ Miroslav Mozetič je predlagal, da se zakon zaradi tega, ker je neustaven, črta z dnevnega reda. Poslanec SKD je pri tem podprlo le 8 poslancev iz različnih strank, poslanci SNS, LDS in ZLSD pa so dobili večino in s tem (zaenkrat) zakon obdržali v proceduri.

Izjava Slovenske škofovske konference

Ob 50. obletnici konca druge svetovne vojne so slovenski škofje korporativno zavzeli stališče do ustanov in posredno tudi do oseb, ki so v letih okupacije pod krinko protikupatorskega boja sprožile krvavo komunistično revolucijo, in obenem do tistega dela naroda, ki se je v orožjem v roki na edini možni način — torej legalen in legitim — boril pred smrtonosnim, do skrajnosti perverznim in dolgo prej načrtovanim nasiljem partije.

V svoji izjavi, katere izpovedi neoporečni namen je doseči toliko obravnavano spravo med domobranskim in partizanskim taborom, ki naj bi pomenila konec usodnega razdora (ta že 50 let pohablja vso slovensko družbo), jasno povedo, da nas more te more osvoboditi le resnica.

Ni moč dvomiti, da so škofje vsak stavek in vsako besedo dobro pretehtali, preden so jih postavili črno na belo. Prav zaradi tega nam postanejo nerazumljive in celo boleče, ker so bile izrečene kot za 50-letnico naše tragedije, njih nejasne pa tudi netočne trditve.

Ker smo tudi mi, tako kot škofje, mnemja, da „ustaljenih stereotipov v zavesti ljudi ni mogoče čez noč spremeniti“, svojih in naše emigracije intimnih občutkov ne bomo razkrivali, pač pa si štejemo za dolžnost in si jemljemo pravico, da razjasnimo, popravimo in hkrati obžalujemo sporna mesta zadevne izjave.

Ni tako nedvomno (kot je brati v spomenici), da je šla večina partizanskih borcev v boj iz domoljublja in volje po osvoboditvi slovenskega naroda, kajti večina prvih partizanov (= članov partije) se je rekrutirala iz približno tistotih španskih borcev. Ti so šli že leta 1936 v Španijo in leta 1941, šele po 22. juniju, tudi k nam domov „delat“ revolucijo. Izključno revolucijo, in to za vsako ceno!

Sporno je tudi mnenje o vernosti slovenskih partizanov.

Če seveda preprosto jemljemo, da je že vsak krščeni kristjan „ipso facto“ tudi veren človek, bo vsekakor držalo, da je bila velika, velikanska večina partizanov vernih, vendar nam tako primitivno sklepanje ni dovoljeno. Saj bi bili po takem vzorcu tisoči in tisoči, člani slovenske (konfesionalno ateistične) KP, v sedanjem času (kot nekdanj krščene, torej verne osebe) odrešeni komunistične stigme ali pa bi (tudi paradokso!) bili prav ti tisoči zaradi svoje nekdanje rdeče članske izkaznice danes in za vselej inhabilitirani za vsako osebnost, demokrasko in celo religiozno spreobrnitev ali prenovo.

Taka podmena in tako tolačenje vernosti sta torej nesprejemljiva in tako tudi trditve škofov o večinski vernosti pri partizanskih borcih ne more biti utemeljena, posebno še, če se vernost ljudi ne spoznava samo po imenu in po besedah „Gospod, Gospod...“, ampak predvsem „po njih delih“.

Ne odrekam možnosti, da se prenekateri partizan ni mogel ali ni upal rešiti partizanskih spon in partijskega terorja, potem ko se je prejel ali slej na lastne oči pričel ali pa je od svojih tovarišev slišal o grozodejstvih, ki so jih počenjali vodilni kadri, kar je bilo v tistem času „vox populi“ in preko katerega ni moč malomarno preiti. Vemo pa tudi, da so tedaj „verni“ zavestno prestopali v organizacijo, ki se je borila proti vsaki religiji, in se podrejali partijski metodologiji boja. Resnično verni in pogumni in svoji vesti odgovorni fantje pa so iz partizanskih vrst prebegli in množili domobranske enote.

Kot dopolnitev k izjavi škofov moramo na tem mestu poudariti primarnost domobranske borbe, ki je imela svoj vzrok in je obstajala predvsem v tem, da so domobranci branili sebe in svoje pred neposrednim fizičnim uničenjem, ki jim je grozilo zaradi krščanskega prepričanje in prakse. Zaradi

tega silobrana je njihov boj upravičen in niti ne potrebuje, da se opravičuje vpričo karkršnekoli presoje z vidika domačih okoliščin ali pred kakršnokoli svetovno vojaško koalicijo. Na tak mednarodni forum kot na neoporečnega sodnika se partizanska stran sklicuje in se z njim zagovarja; domobranci pa so bili v svoji določitvi „dom braniti“ suvereni in so morali, žal, to svojo suverenost plačati z življenjem.

Do spopada s partizani je torej prišlo iz življenjske nuje po samoobrambi, ki jo je izsilila partija s svojo OF in je bilo nasprotovanje (ki ga omenja Izjava), da bi v Sloveniji zavladal totalitarni komunizem, le drugoten vzrok in logičen nasledek, ne pa sprožilec oboroženega odpora.

Do tu naše dopolnilo (recimo obrobno) razmišljanje. Kar je našo zdamsko skupnost neprijetno prizadelo, da, celo osupnilo, pa so besede naslednjega stavka, ki ranijo druga za drugo: „Danes lahko samo obžalujemo, da je domobranstvo poglobilo razdor v slovenskem narodu, in to v najtežjih časih okupacije.“

K temu je treba povedati, da je globoko rano v slovensko narodno telo zasekala slovenska KP (daleč najbolj manjšinska stranka) s svojo zlagano OF, da so partizanski kolovodje po kapitulaciji Italije z masovnimi poboji vaških stražarjev in četnikov, ki so se zbirali, da bi pričakali zapadne „zaveznike“, ta razdor še poglobili, in da je, že na oblasti, partija razširila prepad do neslutnih razmerij.

Metati krivdo za to, do današnjih dni nepremostljiv prepad na domobranstvo, ne ustreza zgodovinski resnici. Zato tudi vsako obžalovanje v tem smislu pade v prazno. Pojav domobranstva je bil namreč, človeško gledano, neogiben.

Slovenski duhovnik v emigraciji je dal gornjim besedam, ki so ga tudi presenetile, takle pomen: „Bolje bi bilo, da bi domobranstva na Slovenskem nikdar ne bilo, kajti poglobilo je že obstoječi razdor, in to v najtežjih letih okupacije.“ Če bi to misel prenesli na svetovno merilo, bi lahko rekli: Bolje bi bilo, da bi se narodi in države ne upirale diktatorjem in napadalcem (npr. Hitlerju in Stalinu pri zavojevanju Poljske). Da, celo to, da bi oblasti ne preganjale današnjih teroristov, in, če gremo skoraj „ad absurdum“, naj okrožnice, ki prepovedujejo uboje nerojenih nedolžnih bitij, ne vnašajo razdora v človeško družbo. In da je obžalovanje za take posege, ki povzročajo nemir in razdor, na mestu.

Zadnja misel se nam ob pozornem branju Izjave porodi ob spominu na med našo emigracijo globoko spoštovanega škofa Gregorija Rožmana, ki je vodil ljubljansko škofijo v najtežjih časih okupacije.

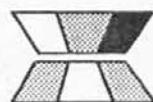
Ni se namreč zgodilo prvič, da slovenska Cerkev izreka obžalovanje za „vse tisto, kar je bilo neprimerne ali zgrešenege v ravnanju predstavnikov katoliške Cerkve kot institucije“, in se opravičuje „vsem prizadetim“.

Predpostavljamo, da gre tu tudi (če ne celo predvsem) za tisti čas, ko je slovensko Cerkev vodil na območju ljubljanske škofije dr. Gregorij Rožman. Tega je komunistična „justica“ v odsotnosti obsodil na dolgoletno zaporno kazen, ga obtožila vseh mogočih izmišljenih, na drobno opisanih zblod, prekrškov in zločinov in mu jemala čast pred vernim ljudstvom. Prav zaradi tega domnevamo, da je prišel čas, ko bi bila treba, da se naša cerkvena institucija konkretno izreče o svojem obžalovanem ravnanju ali pa se neha po nepotrebnem poniževati.

Toliko v pomirjenje marsikaterega vernika. Tudi podpisana.

Albin Magister, Argentina
Delo, 27. maja

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — 1200 registriranih in 1500 neregistriranih vrtničarjev naj bi bilo v Ljubljani. Registrirani so tudi združeni v razna društva: Emona vrtniček ima 840 članov, Zeleni vrt 70 in Šiška okoli 300. Njihove parcele so velike med 50 in 200 kv. metrov. Zemljišča so bila last ali podjetij ali občin, ki so jih dajala v neke vrste najem ali zakup vrtničarjem, ki so jih smeli uporabljati za pridelavo zelenjave ali sadja, ne bi jih pa smeli pozidavati. Po novem odloku so morali lastniki (občine in podjetja) prenesti na sklad kmetijskih zemljišč, ki namenjajo politiko razdeljevanja te zemlje spremeniti. Vrtničarji ter njihova društva se bojijo, da bodo zgubila svoje pridobljene pravice. Pravijo, da so oni čistili teren, čistili kanale, odstranjevali smeti ali izsuševali močvirja ne da bi jim kdo pomagal ali poplačal stroške. Kot posebnost: nekateri „vrtničarji“ so na teh zemljiščih redili tudi kokoši, zajce in celo prašiče.

GOTENICA — Na enotedenskem seminarju, na katerem so se slovenski policisti seznanjali z novo zakonodajo na področju otroške in mladinske delinkvence, so se srečavali tudi s številnimi in problemi spolne zlorabe mladih ljudi. Statistike so povedale, da je bilo v desetletju 1980-1990 v Sloveniji prijavljenih 990 takih kaznivih dejanj in 958 osumljencev. Žrtve nasilja so bile največkrat stare 13 let; v več kot dveh tretjinah slučajev so žrtev deklice.

LJUBLJANA — Po podatkih Republiškega sveta za preventivo in vzgojo v mestnem prometu je od leta 1970 pa do danes na slovenskih cestah pomrlo 1416 otrok in mladostnikov do 18. leta. Poleg njih so zapisali tudi več kot 41 tisoč ranjenih in poškodovanih.

VELENJE — Tovarna gospodinjinskih aparatov Gorenje izdela na dan 4800 aparatov (1200 pralnih strojev in 3600 hladilno-zamrzovalnih naprav). letos so poslali na trg novo generacijo aparatov, ki ji pripisujejo ekološko vrednost: pralni stroji porabijo manj energije, manj vode in manj pralnih praškov; hladilne naprave tudi porabijo manj energije, so pa tudi dosti tišje kot prejšnje. 95% Gorenjeve proizvodnje gre v inozemstvo.

MARIBOR — Zdravstveni inšpektorji so bili odkrili močno povečanje sevanja blizu bunkerja Metalna Maribor, kjer so bili shranjeni odpadni radioaktivni materiali. Ugotovili so, da je seval cezij 137, ki so ga zakopali leta 1974, nato pa ga po nesreči v Černobilu leta 1986 odvrgli. Sicer pa sevanje ni imelo škodljivih posledic na možne moidoče, ker je kraj sevanja bil zadosti oddaljen od njih. Odpadke so potem odpeljali v predhodno skladišče takih odpadkov v reaktorskem centru Podgorica.

CIRKULANE — Mariborska škofija je ponudila brezplačno oddajo starega župnišča v Cirkulaneh v ptujski občini slovenski Karitas, da v njej uredi novo skupnost Don Pierinove ustanove. Zaenkrat Karitas še nima možnosti, da bi odprla nov dom za zdravljenje zasvojenih z mamili, ker še ni dobila obljubljene podpore za skupnost v Kostanjevici pri Novi Gorici. Ta čas bodo uporabili za to, da vaščanom predstavijo delo in življenje take skupnosti, čeprav so se tako občina kot krajevna skupnost ter minister za zdravstvo pisno izjavili, da podpirajo odprtje takega centra.

KOBARID — V tovarni za medicinsko opremo TIK uporabljajo etilen-oksida za sterilizacijo svojih izdelkov (injekcijske igle, skalpeli, katetri). Zadnje čase pa so se dvignili glasovi o nevarnosti uporabe tega plina, saj je brez barve in vonja, povzroča rak in je še eksploziven. V Tiku so zato izjavili, da upoštevajo vse varnostne odredbe in po končani uporabi plin razredčijo v vodnih zbiralnikih in ga postopoma

spustijo v zrak. Po raziskavi, ki so jo naročila ministrstva za okolje in prostor, za zdravstvo in za delo pa kaže, da noben od osmih sterilizatorjev za uničevanje bakterij in klic, ki jih uporabljajo v Sloveniji, ne ustreza najmodernejšim normativom o uporabljanju etilen-oksida. Če bi pa se odločili za tako tehnologijo, bi presegli svoje ekonomske zmožnosti.

GORNJA RADGONA — V avstrijski Radgoni so se odločili za projekt ustanavljanja mednarodne srednje šole International Alpe-Adria College. Za potrebe šole bo Radgona odstopila nekaj stavb v starem delu mesta, v slovenski Gornji Radgoni pa bi poskrbeli za stanovanja dijakov in za del praktičnega študija. V projektu sodeluje 51 gimnazij iz Slovenije, Avstrije, Madžarske, Hrvaške, Slovaške, Češke, Romunije, Turčije, Francije in Italije. Iz teh držav naj bi bili dijaki (prostora naj bi bilo za dvesto mladih) in profesorji. Študijski program bi bil tak, da bo podlaga nadaljnjim študijem v 65 državah. Potekal bi v angleščini, obvezno se bodo učili še jezik okolja, lahko pa tudi še svoj materini jezik.

PIRAN — Piranski občinski svetniki so podprli domačega župana in odločili, da se bo piranski mestni arhiv dokončno preselil v lokal, ki ga je imelo podjetje Merkator Degro. Za 400 kv. metrov je podjetje dobilo skoraj 12.000 kv. metrov stavbnega zemljišča v obrtni coni v Luciji. Tako eno kot drugo lokacijo so enako ocenili: 851 tisoč mark. Piran se ponaša z najstarejšim arhivskim gradivom in so mu zato hoteli najti primeren prostor. Trenutno se nahaja v prostorih minoritskega samostana.

LJUBLJANA — Vodstvo Rdečega križa Slovenije je izrazilo zaskrbljenost, ker število krvodajalcev (in krvodajalk) znatno upada in se letno zbere manjša količina krvi.

LJUBLJANA — Na medicinski fakulteti so pripravili mednarodni posvet o razširjenosti spolnih bolezni. Okoli 70 specialistov iz Slovenije, Avstrije, Italije, Madžarske, Češke in Hrvaške, ki se ukvarjajo s tovrstnimi boleznimi, so ugotovili, da je v njihovih državah razširjenost približno enaka, le v Avstriji in Italiji da je več aidsa-side.

Misijonska tombola

Letošnjo, 43. misijonsko veletombolo, smo imeli v nedeljo, 23. aprila. Uradno naj bi začela z mašo, po maši smo imeli kosilo ter razne igre na srečo. Ob 16. uri pa se je začelo klicanje števil.

Misijonskih dobitkov iz Afrike in Azije nimamo več. Prejšnje leto je župnija Marije Kraljice pomagala s. E. Berčič, ki deluje med potomci Indijancev v provinci Formosi, zato so nam v zahvalo za pomoč Indijanci poslali svoje ročne izdelke, ki smo jih porabili za misijonske dobitke. Vaščani župnije Marije Kraljice v Slovenski vasi so prinesli še zadnje štiri dobitke iz Madagaskarja, ki so jih pred leti darovali misijonarji, tudi te smo uporabili za tombolo. Za drugo leto pa smo popolnoma „suhi“.

Kot že vrsto let se je tudi tokrat dobro izkazala slovenska skupnost iz Slovenske vasi pri pripravi maše, pri pripravi in izvedbi tombole, pri darovanju dobitkov — vsaka družina je darovala povprečno tri dobitke. Ob prekrasnem jesenskemu vremenu se je na igrišču Hladnikovega doma zbralo malo manj kot 800 ljudi, tako Slovencev kot Argentincev. S to tombolo smo zbrali 12.212,80 U\$D za vse slovenske misijonarje po svetu.

Prisrčna zahvala vsem, ki ste se ude-

Osebnosti

Rojstvo: 30. maja se je rodil v Miramaru **Andrej Martin Miklič**, sin arh. Jurija in ge. Metke roj. Japelj.

Čestitamo!

Krsta: 6. maja je bila krščena v cerkvi Señor de los Milagros **Marija Klara Kočar**, hčerka Mavricija in Lavre Roveda, botrovala sta Mariana Degenaro in Andrej Kočar.

Krstil je župnik Franc Himmelreich.

14. maja je bil krščen v cerkvi Señor de los Milagros **Tomaž Ivan Maček**, sin Tomaža in Ivanke Kočar, botrovala sta Irena Bergant in Bine Kočar. Krstil je prof. France Bergant.

Čestitamo!

V dobroteljni sklad Zveze slovenskih mater in žena je daroval N. N. 100 dolarjev namesto cvetja na grob ge. Jožice Esih. — Bog plačaj!

Slomškov dom

Velikonočni prazniki

Kakor vsako leto se je tudi letos farna skupnost v Slomškovem domu z vneto pripravila na praznik Vstajenja. Skozi ves postni čas je bil ob petkih dobro obiskan križev pot. Na postni petek je imel pater dr. Alojzij Kukovica globok postni govor, mladina pa je pod vodstvom Štefana Godca pripravila v senčni projekcijski tehniki doživeti križev pot. Sodelovali so še: Lojze Lavrič, Pavlinka Vombergar, Sandi Žužek, Gabrijela Tomazin, Veronika Vombergar, Damijan Tomazin, Danijela Avguštin in prof. Ivan Vombergar z glasbo. Številne žene in dekleta so spletle v organizaciji Slomškove šole nad 200 butaric in še veliko butaro, ki so jo fantje nosili na cvetno nedeljo v procesiji. Blagoslov in službo božjo je vodil župnik Jože Škerbec, ki je na veliko soboto tudi blagoslavljal jedila po domovih v ramaški srenji. Na veliko noč je imela

mladina v Domu tudi svoj velikonočni sestanek.

Občni zbor

V nedeljo, 30. aprila, je na občnem zboru odbor Slomškovega doma podal obračun o svojem delu v preteklem poslovnem letu. V nad tridesetletni zgodovini Slomškovega doma je to prvi odbor, kjer v vodstvu prevladuje mlajši rod že v Argentini rojenih članov. V poročilih odbornikov in predsednika Marjana J. Loboda se je odražalo opravljeno delo v pretekli poslovni dobi in nakazali načrti za bodočnost. Poleg ostalih dosežkov je vredno omeniti izdelavo filma o zgodovini Doma, preureditev vrta in igrišč ter gradnja žara za pečenje mesa (parrilla) in pripadajočih pritliklin. Delo izvaja arh. Franci Klemenc. Pri nadomestnih volitvah so bili potrjeni dosednji odborniki in je zato ostal odbor v isti zasedbi za naslednjo poslovno dobo.

Obletnica doma v Carapachayu

Pred 35. leti so Slovenci iz severnega dela Buenos Airesa zgradili košček Slovenije v Argentini in to obletnico smo 30. aprila praznovali v Domu v Carapachayu. Istočasno sovpada ta obletnica s 50-letnico konca druge svetovne vojne in našega odhoda v svet iz porevolucijske Slovenije. Tu, kjer je naš košček južnoameriške Slovenije in kjer domuje slovenska beseda in pesem, vera in tradicija — tu gojimo tudi medsebojno prijateljstvo rojaki, ki smo se naselili praktično iz vse Slovenije: Gorenjci, Štajerci, Dolenjci in Primorci.

Slavje v Carapachayu smo začeli z dviganjem argentinske in slovenske zastave in takoj zatem je predsednik Doma Franci Korošec izrekel pozdravne besede vsem gostom.

Prvi del programa je bil že pred sv. mašo, takoj po predsednikovem pozdravu. Učenci slovenske šole Josipa Jurčiča, ki jih je skrbno pripravila Anica Klemen, so zapeli tri pesmi — Planike, Ob bistrem potoku je mlin, So ptičice zbrane — nato pa so pod vodstvom Monike Dobovšek zagrli na orgle in flavto sledeče melodije: Marko skače, Beli cvet in Na planinah. Takoj nato so se otroci 4. in 5. razreda predstavili s telovadno vajo — koračnico —

ležili tombole, zlasti pa še tistim, ki ste darovali dobitke v imenu vseh slovenskih misijonarjev po svetu.

Ponovno prosim, če je kakšna oseba iz raznih slovenskih Domov, ki bi se zanimala za misijone, da sporoči Franciju Pavliču CM po telefonu: 242-0065, faks: 202-6447.

Pavlič Franci CM

kjer so ob različnih gibih in premikih simbolično prikazali slovensko zastavo. Ta točka je bila sprejeta s posebnim aplavzom. Za konec prvega dela programa so nekdanji učenci tukajšnje šole podali recitacije dveh pesmi carapachayskega pesnika — Naš rod in Biti zdoma.

Takoj zatem je bila v dvorani sv. maša, katero je daroval župnik Jože Škerbec s somaševanjem Francija Cukjatija. Misel, ki je prevladovala v vseh govorih — v Domu smo gojili slovensko besedo in pesem, vero in tradicijo; tu smo si bili v oporo, posebno v težkih prvih letih bivanja v Argentini; tu je košček naše preljube Slovenije.

Ob pogrnenih mizah so gostje v razgovoru posedeli do začetka drugega dela kulturnega programa. Ta je obsegal dve točki: slavnostni govor Francija Markeža, ki nam je prikazal globlji pomen besede „dom“. Dom je družinsko vzdušje, kjer vidimo domače obraze in slišimo domačo govorico. Slovenski dom nam prav zaradi tega toliko pomeni; v veliko škodo bi bilo, če bi se poskušali izmakniti zavesti slovenstva, ki se poraja v naših Domovih.

Kot glavna počastitev carapachayskega obletnega dneva pa je bila predstavitev veseloigre Pri belem konjičku. Domača igralska družina je prvič igrala to igro pred meseci — režiral jo je Tine Kovačič, ki je pred nedavnim umrl. Igro so ponovili tokrat njemu v spomin in publika jo je sprejela z iskrenim aplavzom.

S tem pa je bilo tudi primerno in vrednostno zaključeno praznovanje 35. obletnice ustanovitve slovenskega Doma v Carapachayu.

Andrejka Papež

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske in integracijske; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Latalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

Lepo sobo v Ljubljani oddam za mesec julij in avgust. Tel. 658-0154.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredo, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Poizvedba

Naprošamo vas, ki bi kaj vedeli o naslednjih vaščanih, ki so bili med vojno v nemški vojski in so od tedaj pogrešani:

Korošec Franci (roj. 29. 1. 1923 v Brezovcu, Cirkulane, Haloze), **Fijačko Ivek**, **Gerenc Franc**, **Rakuš Anton**, **Tetičkovič Jakob**, **Tetičkovič Franc**, **Gabrovec Anton**, **Gabrovec Lojzek**, **Pinčarič Ivan**, **Vogler Ivan**, **Vogler Franc**.

Išče jih Miklavc Marija, Medribnik 19 - 62282 Cirkulane, Slovenija ali na telefon v Argentini: 441-0106.

SLOGA SPOROČA

— SLOGA je zastopnica družbe za upravljanje lastniških certifikatov Republike Slovenije s HRAM in njenih pooblaščenih investicijskih družb SETEV d.d. in TRGATEV d.d. Predno začnete z nepotrebni birokracijskimi postopki, prinesite certifikate k nam.

BREZPLAČNO vam jih bomo vložili.

— Kreditna Kartica SLOGA-MULTIRED. Če imate \$ 200.- v navadni hranilni vlogi, vam bomo

BREZPLAČNO

posredovali Kartico. Če je kak mesec ne boste uporabljali, ne boste za tisti mesec plačevali nobenih administrativnih stroškov.

BREZPLAČNO

pa boste sodelovali konec leta pri žrebanju dveh vozovnic BUE-LJU-BUE.

V SLOGI JE MOČ!

Obvestilo Slovenske krščanske demokracije

Kakor smo že sporočili, bodo člani SKD v zdomstvu in izseljenstvu volili podpredsednika stranke.

V Argentini bodo okrajni odbori izpeljali volitve v teku meseca junija in julija.

O podrobnostih vas bodo obvestili okrajni odbori.

Volitve so naša članska dolžnost!

Za območje Argentine in Južne Amerike
inž. Jernej Dobovšek

Slomškov dom

SPOMINSKA PROSLAVA

v nedeljo, 11. junija ob 9. uri.

Govori: lic. Marjan Schiffrer

Vsi lepo vabljeni!

Slomškov dom

Nedelja, 18. junija

• Praznovanje očetovskega dne skupaj s sv. mašo.

• Otvoritev novih gostinskih prostorov in družinsko kosilo.

Vsi prisrčno vabljeni!

Zadnje novice iz Slovenije

Slovenski zunaj minister Zoran Thaler se je v nizozemskem mestu Nordwijk 31. maja udeležil zasedanja Severnoatlantskega sveta za sodelovanje, poleg tega pa je imel več dvostranskih srečanj, med drugim tudi z italijansko znanjo ministrico Susan Agnelli. Italijanski diplomatski viri so poročali, da sta se minister Thaler in kolegica Agnelli dogovorila za nadaljevanje pogovorov med državama in izrazila željo, da bi čimprej oblikovali sporazum in ga v najkrajšem času predložili parlamentoma. Po navedbah istih virov naj bi ministrica Agnelli poudarila, da italijanska stran ocenjuje odnose s Slovenijo v „konstruktivni luči“ in prepričanju, da bosta obe strani sodelovali v tem duhu.

Delegacija državnega zbora republike Slovenije (DZ RS) pod vodstvom podpredsednika komisije za mednarodne odnose Boruta Pahorja je obiskala Makedonijo. S kolegi iz sobranja so obravnavali dvostranske odnose, možnosti za medsebojno izmenjavo informacij o zunanji politiki in

stališčih obeh držav, pa tudi v okviru mednarodnih političnih, ekonomskih in varnostnih organizacij. Posebej so obravnavali vprašanja odnosov s sosednjimi državami, možnosti vključevanja v EU in druge evropske organizacije, posledica razpada nekdanje skupne države in urejanje nasledstva, pri čemer so omenili tudi iskanje rešitve konfliktnih situacij v Bosni.

Sprememba

Odkritje spominske plošče

dr. Tinetu Debeljaku
v Škofji Loki

dne 22. junija,

bo ob 17. uri s sveto mašo.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentin B. Debeljak

Proprietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Sedaj je na vrsti iskanje najboljših kandidatov. Edino radikalizem nima problema, ker so na zadnjih notranjih volitvah določili že kandidata za župana: senator Fernando de la Rúa je izbrana oseba in je pametno, kajti v mestu uživa precejšen ugled, saj je doslej zmagal domala na vseh volitvah in nešteto krat premagal peronizem, celo v dobi največje slave, ko je še živel Perón.

Fronta ima dva močna kandidata: član Velike fronte Ibarra in socialist Laporta. Vsi pričakujejo izida notranjih volitev, ki bodo odprte volilcem. Peronizem pa še vedno rojuje nove kandidate, med katerimi sedaj spada državni davčni tajnik blesteči Carlos Tacchi, ki ima baje blagoslov predsednika Menema. A najbolj zanimiv je napor ultramenemistov, ki že govore o ponovni kandidaturi predsednika v letu 1999. Trdijo, da bi bilo za to treba spremeniti le eno samo točko v ustavi. Menem je že rekel ne. Ni jasno sicer, kaj misli in želi v dnu srca. A reakcija na to inicativo v samih vrstah peronističnih veljakov je bila dovolj jasna, da je spoznal, da iz te moke ne bo kruha. Tako daleč ne sega noben zdrav pogled. To je že lahko spoznal.

Bog je poklical k sebi v sredo, 31. maja ljubo ženo, mamo in staro mamo, gospo

Jožico Esih roj. Smerdu

Pokopali smo jo naslednji dan na „Cementerio Parque“ v Moronu.

Iskrena hvala prof. Francetu Bergantu za prinašanje nedeljskega obhajila, za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba. Prav tako vsem kropilcem, darovalcem cvetja in za izraze sožalja.

Priporočamo jo v blag spomin in molitev.

Žalujoci: mož Matija,
sin Jože z ženo Gladys,
hčerka Roži Klemenčič in mož Janko,
vnukinja Lorena,
vnuki: Matija, Aleks in Luka
ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Ponikvca na Štajerskem, Ljubljana, Graz. — Maja 1995.

OBVESTILA

NEDELJA, 11. junija:

V Slomškovem domu ob 9. uri spominska proslava.

NEDELJA, 18. junija:

V Slomškovem domu praznovanje očetovskega dne.

Na Pristavi praznovanje očetovskega dne.